

ARTS

Gerard Mas, -escultures- la imatge captivant

Del 3 al 20 de maig hem pogut contemplar a la Sala 1 de l'Acadèmia de Belles Arts de Sabadell, l'exposició de l'escultor Gerard Mas, que ha gaudit d'una més que notable afluència de públic que li ha atorgat excel·lents crítiques. Tot un encert de la veterana entitat que enguany commemora el 125è aniversari, i del qual des de les pàgines de QUADERN ens en fem ressò. Per entrar en detalls parlem amb Ricard Calvo, director artístic de l'Acadèmia:

Com va sorgir la idea de muntar aquesta exposició?

L'estiu del 2004, tot passejant per Sant Feliu de Guíxols, veig un cartell anunciador d'una exposició a l'Ajuntament de la vila, en el qual s'hi reproduïx una escultura en marbre rosa que representa un nadó a cavall d'un porquet. (1)

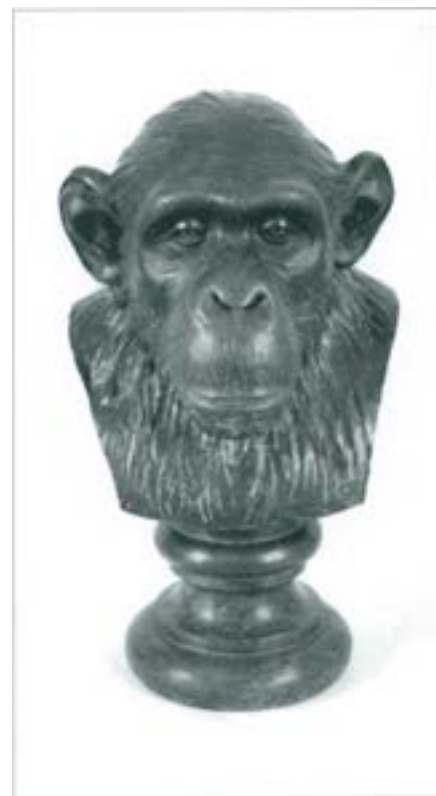
Cartell enganxat a la vidriera d'un cèntric restaurant, de manera que demano al cambrer —atès que l'exposició ja s'havia clausurat— si li faria res d'obsequiar-me'l. Amablement em respon que no, puix que l'amo el vol per fer emmarcar. Caparrut de mi, no podent-me treure la imatge de la retina, el dilluns següent truco a la responsable de cultura de l'ajuntament guixolenc. Als pocs dies rebo un exemplar del cartell, un catàleg i altres materials relatius a les arts plàstiques a la vila marinera i les dades de contacte amb l'autor de l'escultura: el jove Gerard Mas.

D'aquest primer cop d'ull suposo que en va sorgir la proposta formal de l'exposició; com va anar, tot plegat?

Efectivament, un cop posat en contacte i després d'intercanviar opinions i informació telefònica i epistolar, s'apunta la possibilitat que exposi als salons de l'Acadèmia de Belles Arts dins del marc dels 125 anys de l'entitat; o sigui: durant el curs 2005-2006. Possibilitat definida després de visites seves a Sabadell i que quedarà concretada en la meua anada, l'estiu de l'any passat, a la seva exposició al Museu d'Història de la Joguina de Sant Feliu. Allí, ja de manera directa i tàctil, entro en contacte amb l'obra i els materials que la conformen, això és: fang, bronze, fusta, pedra i marbre.

Més endavant, el 13 de gener d'enguany, el canal Cuatro de televisió, i dins del programa Channel n° 4, hom pot veure en directe com el Gerard Mas realitza una escultura en gel, el bust de la presentadora Ana García-Siñeriz executat en dues hores.

En aquests gairebé dos anys transcorreguts des que descobreixo la imatge captivadora de l'infant damunt el porquet, veig també la fina ironia, el subtil surrealisme —a vegades descarat, però, com en el cas de l'home cargol— i la poesia de l'obratge del Gerard, ple de figuracions metafòriques, simbòliques; mai, però, ambigües. Vegem, sinó, l'autoretrat abans o després de visualitzar el film: "El planeta dels simis". Durant aquests temps, a més d'admirador, m'he convertit en "lector" de les escultures del Gerard Mas. Ell m'explica com l'any 1997, treballant al Gran Teatre del Liceu modelant ornaments per les llotges i el sostre, va posar per rostres de tres dels querubins músics que confegia les cares dels fills del titular de l'empresa constructora, mentre que una col·lega posava a un altre àngel la cara d'en Jordi Pujol: facècies dels picapedrers que trobarem —de forma escatològica— als capitells de més d'un dels claustres europeus.

Autoretrat.
Terracota de dimensions 43x27x28 cm.

Si dic "picapedrer", no és pas pejorativament; ans al contrari: amb admiració. Admiració per tots aquells que en una època on imperen el "passem-ne via" i el "tente mientras cobro", segueixen respectant el primer manament del decàleg dels que han emprès un ofici mil·lenari i el duen a terme superant, si allò és possible, aquells que els precediren i que, respectuosament, s'hi refereixen: aquest és el cas inequívoc de "La catedral" en homenatge a Rodin.

L'exposició d'en Mas que hem pogut admirar, està inclosa dins els esdeveniments artístics d'aquest 125è aniversari: Recordem el que s'ha dut a terme i del que encara ens resta per veure?

La d'en Gerard Mas és una de les grans exposicions, i puc dir-ho així perquè l'aforament de públic ens ho ha corroborat. Fins ara hem pogut veure: "Futur i procés"; "Fons d'art a l'Acadèmia"; "Molins de Mur, cavaller de la pintura"; "el logo de l'Aca-dèmia segons l'Escola Illa"; "Fotografies de Pere Hierro"; totes elles han gaudit de la general consideració dels sabadellencs. Ara ens resta presentar la propera a inaugurar coincidint amb la Festa Major. Tornant a l'exposició d'en Gerard Mas del mes de maig, cal afegir que fou preparada amb gran il·lusió i esforç, no sols conceptualment i física, sinó pels mitjans que hi ha calgut esmerçar i tant l'Acadèmia com jo mateix n'estarem per sempre agraïts. Vàrem apostar per ell i ho vàrem endevinar! En definitiva, hem pogut contemplar unes obres escultòriques d'imatge captivant.

(1) Petita Estàtua Porcestre. Havent estat venuda l'escultura en marbre rosa d'Estremoz que figurava al cartell de l'Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols, en Gerard Mas n'ha fet una segona versió per a l'exposició de Sabadell. La primera versió representa un porquet mascle plantat sobre les quatre potes i el nen assegut cama ací, cama allà, amb l'espatlla recta com un genet a cavall del llom de l'animaló. La segona representa una trugeta en actitud de caminar mentre el nen a cavall va com si es sentís insegur, s'inclina endavant. Ambdues executades en l'indicat marbre rosa.

La primera versió mesura 42 x 43 x 19 cm. Mentre que la segona està més dimensionada: 63 x 58 x 22,5.

Diu en Gerard que aquesta segona versió l'ha fet en el meu homenatge, doncs ha estat gràcies a la primera que ens hem conegut i que ha pogut realitzar aquesta exposició a l'Aca-dèmia de Belles Arts.

La matinada abans de la inauguració, ell i la seva companya encara l'estaven polint. Pesa més de 150 quilos.

Trajectòria de Gerard Mas

Gerard Mas és nascut el 1976 a Sant Feliu de Guíxols. Cursa estudis d'escultura i talla de pedra a l'Escola d'Arts Aplicades i Oficis Artístics "Llotja" de Barcelona 1998-2001.

Es diploma en restauració d'escultura a l'Escola Superior de Conservació o Restauració de Béns Culturals de Catalunya. Barcelona 1994-1998-

Exposicions col·lectives :

2001 -Sala Lola Anglada. Barcelona.

2001 -Espace Bourdelle. Montauban. França.
Exposició Biennal Europea d'Escultura.

2002 -III Festival de l'Escultura i el marbre de Saint Béat. França. Exposició i simposi d'escultura en pedra.

2003 -Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols

2003 -IV Festival de l'Escultura i el Marbre de Saint Béat. França.

2003 -Mercè Ros. Sant Feliu de Guíxols.

2004 -Fecit. Sant Feliu de Guíxols.

2004 -Botó de Roda. Torroella de Montgrí.
Exposició "Pretext: Dalí".

2005 -Palau de la Mercè. Girona.

2005 -3 punts. Barcelona.

2006 -Fira INART. Girona.

Faune expert i tranquil

L'obra d'en Gerard Mas és una d'aquelles obres difícils de catalogar. Doncs tot i haver triat el complicat ofici d'escultor per expressar-se, la seva obra respira l'aire de la figuració d'aire més classicitzant sense perdre el contacte amb la realitat, i això no és fàcil.

En Gerard ens ofereix la possibilitat de tastar, a través d'un ofici autodidàcticament i senzilla ben après –això vol dir amb voluntat- una manera d'entendre el món sense trampes ni falses pretensions. Amb oberta ironia i sobretot bon gust, les seves millors obres recuperen l'aire d'una escola normalment mal entesa i incomprendiblement oblidada de l'art català amb profundes arrels mediterrànies.

Els qui coneixem des de fa temps l'obra de l'artista hem pogut gaudir de la seva original i malauradament poc vista "Petita Estàtua Porcestre", i anhelem arribar a veure materialitzada algun dia la seva "Porca Capi-tolina", obres ambdues, com ara el marbre "Cariàtide Inversa amb Pèplum", projectades amb la mirada clavada en el present. Tot des d'una manera de fer clàssica i l'ofici de sempre, però amb una manera de veure el món a través del sedàs de la sàtira, fins i tot de l' irreverència, doncs en veure invertida la cariàtide no podem deixar d'associar aquesta imatge amb el penosament "burka" afganès.

A en Gerard, com a un faune expert i estranyament tranquil, li plau de revisar la història de l'art. Com per exemple en les seves talles de nens africans de mida real, amb la mirada desperta com en els retrats egipcis o grecs, o com els de mestre Rebull, que ens interpel·len des d'aquell espai incògnit que hi ha entre la natura i l'espècie humana, la natura i l'obra d'art.

Joan Navarro, escultor. Catàleg *Palau de la Mercè*. Novembre de 2005.

Cariàtide inversa amb pèplum.

Exposicions individuals:

2003 .- Museu d'Història de la Joguina de Sant Feliu de Guíxols. Girona. Sala d'exposicions temporals.

2004 .- Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols.

2005 .- Museu d' Història de la Joguina de Sant Feliu de Guíxols. Sala d'exposicions temporals.

2005 .- Palau de la Mercè. Girona.

2006 .- Acadèmia de Belles Arts de Sabadell.

Altres

>>> Guanyador dos anys consecutius (2001-2002) del primer premi al concurs d'escultures de gel organitzat per l'Escola Superior d'Arquitectura de la Universitat Internacional de Catalunya. Tercer premi en l'edició 2000.

>>> Bust d'homenatge a Rafael Casanova. Escultura pública. Olvan (Berguedà any 2001).

>>> Execució de dues instal·lacions en gel a Barcelona: Diada de Sant Jordi a la Rambla de Catalunya (2000) i obertura d'Artexpo 2002 al recinte firal de Montjuïc.

>>> Realització de nombrosos treballs relacionats amb la restauració o la reconstrucció d'ornament escultòric aplicat a l'arquitectura: Gran Teatre del Liceu, Casa de les Punxes i Casa Granell de Barcelona. Col·legiata de la Seu de Manresa, Catedral de Vic, etc. així com d'altres de nou encàrrec en pedra i pedra artificial.